

Risico's van bodemverontreiniging

Onlangs had een fabrikant van sigaretten een boodschap voor (jammer genoeg niet aan) niet-rokers. Via paginagrote advertenties werd bekend gemaakt dat 'meeroken' niet schadelijk was. De risico's hiervan zouden even laag zijn als die van het consumeren van enkele koekjes of van het drinken van water dat met chloor was gezuiverd. De reclamecampagne werd al snel gestopt na protesten over de onzorgvuldige berichtgeving. Deze affaire deed mij denken aan het omgaan met risico's bij bodemverontreiniging.

Voor de besluitvorming bij bodemverontreiniging is een stelsel van streef- en interventiewaarden ontwikkeld. Deze waarden zijn voor een groot deel gebaseerd op de potentiële risico's van verontreinigende stoffen voor mens, dier en plant. De ernst van een geval van bodemverontreiniging wordt bepaald aan de hand van potentiële risico's, de urgentie van de sanering aan de hand van de actuele risico's. Blootstellingsroutes zijn hierbij bepalend.

De laatste tijd wordt nogal eens de mening verkondigd dat in stedelijk gebied de risico's voor de mens bepalend zouden moeten zijn. Risico's voor dier en plant zouden daarbij in het geheel niet meetellen. Dit alles onder het motto uit de beleidsvernieuwing bodemsanering 'van multifunctioneel naar functiegericht'.

Deze visie gaat geheel voorbij aan de ecologische waarden die het stedelijk milieu kan hebben, al of niet in achtertuintjes. In de stad kunnen zeldzame planten en dieren voorkomen. Een voorbeeld daarvan is de steenmarter in Nijmegen. Maar we willen bijvoorbeeld de merel toch ook niet missen? En die eet heel wat wormen, die weer last hebben van bodemverontreiniging.

Gelukkig kent de beleidsvernieuwing bodemsanering ook nog andere motto's, waaronder 'van sectoraal naar integraal'. Bij de integrale afweging bij bodemsanering behoort ook het welzijn van dier en plant te worden betrokken. Zij kunnen niet ageren tegen 'meeroken'. Ik wel!